

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Preosnova gorenje zbornice ogerske.

— Teden dni že stoji preosnova gorenje zbornice ogerske na dnevnem redu državnega zbora v Pešti in z vso gorečnostjo bje se boj za vladno predlogo in proti njej. Kako se jej zgodi, to se ta čas ne da še povedati. Mnogokaj utegne na njej premeniti že državni zbor, kako bode pa gorenja zbornica ravnala s tem črtežem ali sploh odobri reformo v načelu, o tem je še mnogo dvojbe. Z vseh strani se sicer priznava, da taka gorenja zbornica, kakeršna je sedanja nič več ne sodi v ogersko državno ustavo. Gorenje zbornica broji tačas 900 svojih članov. Izimši 63 nadžupanov in 50 do 60 škofov so vsi drugi člani vzeti iz plemstva. Le-teh dosmrtnih članov število pa vedno bolj narasča in upliv vlade, ki ga ima z imenovanjem nadžupanov na to zbornico, krči se v isti meri. Jedna sama magnatska rodbina daje gorenji zbornici 32 članov, polovico torej toliko, kolikor pošilja zastopnikov vladi. Vrhu tega je mnogo gorenjih zborničarjev prišlo na beraško palico, nemajo torej tiste socialne vrednosti, ki jim je — z aristokratskega stališča opazovano — zagotovila rojstveno pravico do take zakonodavne veljave. Tem čudnim razmeram hoče torej konec storiti Tiszova osnova bodoče gorenje zbornice. Po njej se bi število zborničarjev izdatno skrčilo, ravnalo bi se po tem, kolikor magnatov plača 3000 gld. davka na leto. Prišlo bi tako še vedno okolo 200 plemenitašev v zbornico. Poleg njih sedelo bi še okolo 80 vladujočih škofov in prvih dostojanstvenikov iz priznanih nekatoliških veroizpovedanj, toda titularni škofje bili bi izključeni. Nadžupani bi v bodoče ne imeli več te pravice, pač pa naj bi vlada smela 150 do 160 mož poklicati iz meščanstva, iz učenjakov in umeteljskih, iz trgovcev in obrtnikov, ki bi tako delali jedno tretjino cele korporacije.

To vladno osnovo pa jako pogumno pobijata i opozicija zmerna i stranka nezavisna. Razlogi neso prav prazni. Potrebno se vidi, nekako prenoviti gorenje zbornico, a noče se, da bi Koloman pl. Tisza je prenameril po svojem kopitu, ki bilo bi pravo le za njegovo hojo. Opozicija meni, da bi se tako v

bodoči zbornici neizmerno pomnožile oblasti ministerstva; plavokrvnim aristokratom pa se vidi že pregrešno, da bi poleg njih sedeli elementi meščanski, naj bodo še tako inteligentni, moški, spoštovani in imoviti. In antisemitje se bojijo, da se z novo preosnovo požidovi gorenja zbornica. Opozicija zmerna je iz začetka predlagala, naj se rečena tretjina zborničarjev ne imenuje, nego voli. Voddideli njen, Szilagyi, je izjavljaj, da mora zbornica biti v zvezi s prebivalstvom, a to bi se dosegalo, ako bi del zbornice delal se z volitvami. Toda pozneje se je ista opozicija umikala nazaj in potrdila census ter načelo imenovanj. Kar pa se tiče števila imenovancev, vidi se jej to še zmirom previsoko, torej potrdila nevredno. Krajna levica pa je veliko hujša protivnica Tiszove osnove. Ona hoče imeti „voljen senat“. Poslanec Jokai od vladne stranke prizadeval si je z vso močjo, da bi osmešil ta predlog in skoro da se mu je to tudi posrečilo.

Vlada in liberalna stranka trdita, da se ne sklada sedanja sestava gorenje zbornice z modernim državnim življenjem. Z isto pravico pa tudi opozicija zmerna misli, da predlogi Tiszovi ne zadostujejo, pa da so tudi nevarni torej vsega premiselka vredni.

Nam pa se utegne videti, da razvalina ostane razvalina, četudi dobode novo streho! Vse to „gorenje zborovanje“ je brez potrebe, je kvarljivo. To so ostanki iz časov, ko so privilegovani stanovi imeli za svoj čas osnovane posebne politične pravice. Dandanes pa so vsi državljani pred zakonom jednaki in s tistim dnem, ko je bilo izrečeno to moderno načelo, izpodmaknilo se je tudi stojalo vsem privilegovanim zakonodavcem. Po čemu torej preosnavljati in preustrojati gorenje zbornice ogerske? Proč z njo, proč zato, ker se ta anahronizem sploh ne da preustvariti „času primerno!“ Če bi se Tiszova predloga potrdila, kakeršna je, kaj potem. Neopravičeni uplivi magnatstva na zakone bi res bili skoro uničeni, a zato pa bi gorenja zbornica postala straža, trdnjava vlade. Kakšen napredek bi sploh bil to, če na mesto jednega privilegovanega stanu stopi več privilegovanih stanov? Tempora mutantur. Pred tridesetimi ali štiridesetimi leti bi

taka osnova, taka misel bila res liberalna, a danes ta dan ni oportunna, ni hvale vredna. Tudi opozicije zmerne predlog, naj se nekoliko članov v zbornico voli, liberalen je samo na oko. Kajti brez dvojbe pridejo tudi po teh volitvah mandati v roke privilegovane peščice. In nič boljše, nič liberalniše ne bi postale stvari, če bi se po želji stranke nezavisne ves „senat volil“, nasledek tacega podomokračenja bi bil le tak, da bi „višji ljudje“, zastopniki plemstva, inteligencije, obrtnosti in kapitala dobili svoj parlament, parlament poleg parlamenta narodnega. Ogerska liberalnost torej ne bode kaj sloveča, naj se zgodi z reformo gorenje zbornice kakor že koli. Rožic ne bo rodila in sadja tudi ne. Če pa se že hoče kaj zboljšati, prijeti se je dela od druge strani. Dokler bode imela gorenja zbornica tisto kompetencijo, s katero jej je možno kuratelo opravljati nad drugim zastopstvom, izišlim iz naroda samega, tako dolgo se tudi ogerska država ne bode razvijala v duhu časa, v zmislu liberalnem.

O društvenih govorih.

III.

Gotovo bi bilo napačno, razpravljati snovi, katerih govornik sam dobro ne ume; jednako neprijetno pa je tudi, kar od kraja določiti si kak tema, kakor pride komu na misel, ali pa tak, ki ugaja najbolj njemu. Na kmetih, kjer morejo učitelji z duhovniki največ dobrega storiti tudi z govori, je izbiranje težavno ne zaradi tega, da bi sploh dotičniki ne znali tega ali onega predmeta, ampak bolj zato, ker znajo za kmetijska društva, rekli bi, preveč. Vender jim pa pomagajo tukaj potrebe in skušnje, katere imajo z narodom. Velika nedostanost na kmetih je v tem, da društveniki ne znajo časnikov prebirati, kakor bi bilo treba. Zato so naše bralnice večinoma brez pravih bralcev, in oni, ki časnike prebirajo, bi jih pregledavali tudi brez bralnic. Malo je bralcev, katere bi bila naša društva tako rekoč vzgojila, v tem pa se kaže velika njih dosedanja onemoglost. Bralnice bi morale bralce ustvarjati in torej ude že zaradi tega množiti, ne pa zaradi par veselice, ki se prirejajo v teku

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Predpust sem prebil, a ne vprašajte me: kako? Razun drugih nadlog in težav trpel sem silno tudi vsled hudega mraza. Pogledujete me, kakor neverni Tomaž, a povem vam, mraz je bil, hud mraz, — 8.4° ob 2. uri popoldne na pustni torek, baš tedaj, ko ste morebiti Vi in še kdo drugi gazili blato po naši „Zvezdi“. Vidim, ugovarjali bi radi, da se blato in — 8.4° mraza ne vjemata, a ne pomaga vse nič, kajti zabeleženo je tako v najnovejšega dnevnika meteorologiškem poročilu, kakor se sami lahko prepričate, ako vzamete v roko pepelnico številko.

Jaz sam nesem skoro svojim očem verjel, a ko so dvakrat, trikrat defilovale meteorologiške številke v istem redu in z istimi negativnimi potezami pred mojimi duševnimi okni, zazeblu me je do kosti. Kaj bi tudi ne? O verodostojnosti nekolekovanega lista — o katerem pač velja načelo: „pater semper incertus“ — prepovedano je dvojiti in prav lahko je tolmačiti, kako je baš na pustni torek ta silni mraz navstal.

Vi, kakor tudi urednik „Slovana“ bila sta tako nepredvidna in predrzna, da sta objavila vratolomno vest, da bode dr. Herman na Ptui začel počevati rusčino. Veliko vznemirjenosti po vsej Evropi! Bismarek izruje si samega strahu vse tri lase z glave, njegov Tiras pa je stisnil rep mej noge in hitro bežal v svojo kolibo. Toplomer v Kolodvorskih ulicah pal je takoj za 16 stopinj in oba „Ajakselna“, to je Lajbaherica in naš precartani Benjamin priobčila sta „Entrüstungsnotitzen“ proti rusčini. Ne razumem zakaj, kajti oba prav rada donasata v podlistku ruske romane, bodisi od Turgenjeva ali pa od Dostojevskega. Ta silni gnev proti rusčini mi je nekoliko sumen, in dozdeva se mi nekako, da je kdo ruske romane posnemal po nemškem prevodu. Honny soit, qui mal y pense!

Prava sibirski burja zapihala je v omenjenih listih proti rusčini in kdor se bode hotel učiti tega jezika, prositi bode moral prepokorno milostnega dovoljenja pri mogotcih v Kolodvorskih ulicah, ki imajo sedaj vreme, solnce in dež, pod svojim palcem. Kdo bi se temu čudil? Čudaki, ki umejo pretvoriti Luiso Michel kar meni nič, tebi nič iz ženske v moškega, ki so izumili v Srbiji svetovno znano mesto „Privet“, ki imajo tako izvrsten toplomer, da jim je na pustni dan kazal — 8.4 stopinj, ta-

kim čudakom bode se tudi posrečilo, dokazati, da je rusčina uzrok polomu eskomptne banke Ljubljanske. Oj Zenari, škoda, da ni bilo tebi ime „Matevž!“ Koliko dovtipa bilo bi spojenega že v imenu samem, bil bi dvakrat Matevž! In to je vender poetično ime, veliko bolj, nego je ime Ivan, katero toli preseda našemu Matevžu!

Omenil sem poprej burje sirske. Po nekod na Slovenskem pravijo jej „krivec“. To sibirsko burjo bi nekaterniki radi udomačili pri nas, vsaj radi bi videli, da bi bilo vse pod ledeno odejo „spravljivosti“, „zmernosti“ in drugih tacihi novodobnih, a še nerazumljenih blaginj. Prjatelj, kateremu verujem, kakor samemu sebi, pripovedoval mi je nedavno, da je odličnjak prve vrste pisal nekemu vladiki na Primorskem, naj z debelim prstom potiplje nekega urednika-duhovnika, ker si usoja pisati po svojem prepričanju. Isti odličnjak prizadeval si je tudi, da bi dva neljuba mu profesorja premestili čim dalje, tem bolje.

„Kaj praviš k temu?“ vpraša me prijatelj, ko mi je povedal imena odličnjaka in oseb, katerim bi rad naklonil svojo osvetljivost. „Kaj bi rekel?“ odgovoril sem mu. Kaj družega, kakor to, da se plemenitost srca ne da pridobiti, ampak da mora biti prirojena. Korzikanec ostane Korzikanec, če je

leta. Vidi se, da kmetske bralnice so se osnovale bistveno prezgodaj, ker pomenjajo stopinjo brez primerne prehode iz osnovne šole. Od poslednje do zmožnosti, z razumom prebirati časnike, je prevelik korak, in tega bi bilo treba posredovati z ustnim poučevanjem. Torej bi bil velik napredek in velika zasluga, ko bi rodoljubi v kmet-skih bralnicah ude vabili na poučevanje, kako naj se bero časniki. Kar bi bilo neznanega v kakem praktičnem spisu ali članku, bi se razlagalo; s po-navljanjem tacega pouka bi se veliko doseglo. Bral-nice bi se morale torej spremeniti najprej v go-vorišča, v katerih bi se razlagale tiskane snovi. Da so v poslednjih politični pojmi težavni za pri-prosti narod, so naši omikanci pozabili menda zato, ker je vsak teh že preživel dobó, v katerej je bilo tudi njemu treba „slovkati“ in premišljevali, kaj to in ono pomeni. Govori v kmet-skih bralnicah naj bi se toraj za velik del sukali okolu ustave, v obče okoli običajnih osnov, kakor so država, dežela, občina in dotični zakoni. Še le potem dobé kmetski bral-ničarji polagoma veselje do novinskega branja in bodo torej v resnici pravi, delavni društveniki naših bralnic. Drugih praktičnih potreb glede na govore v kmet-skih bralnicah ni potreba naglašati v toliki meri, ker se same po sebi podajajo in usiljujejo. Vsekakor pa je razvidno, kako nevspešni morajo ostati govori v priprostitih družtvih, če se snujejo z viših stališč in v umetniški obliki, nego jih zahteva tu označena potreba. Očitno je pa tudi, da dokler ne bodo rodoljubi naroda poučevali v našem zmislu, tudi bralnice ne bodo kazale dovolj krepkega no-tranjega življenja. Vse je lepo, kar se je doslej storilo; ali dosedanje delovanje spada v drugo vrsto, ne pa kot bistvena namera. Nasledkov ustnega po-učevanja nam ni tukaj naštevati, ker si jih misleč čitatelj lahko sam izvaja.

Mestno občinstvo nalaga govornikom druge dolžnosti. Tu ne potrebuje občinstvo toliko ustnega pouka, kakor pa opozarjanja in vzpodbujanja na razne strani literarnega in raznovrstnega javnega življenja. Vsak omikanec se ne more z vsem pečati, in vender je pa tam mnogo takega, kar utegne prezreti, kar bi ga pa mikalo, ko bi ga strokovnjaki na to opozorili. Z jednim samim prav osnovanim govorom bi utegnil večak nestrokov-njaškim omikancem odpreti nov svet. Za ta del neso nikakor strokovnjaška pojasnila brezpotrebna, in mnogoteri naobraženec bi ne bil ob raznih pri-likah tujec v Jeruzalemu, ko bi ga govor večakov seznanil z neznanim predmetom.

Ni pa naloga takih govorov, kak predmet pre-tresavati na drobno; natančnosti si prisvoji omika-nec po času in s premislekom iz primernih knjig; pač pa je zasluga govorov v tem, da nam nazna-nijo, kje naj se nadrobno poučimo o raznih vpra-šanjih. Ni res, da bi omikanec vedel za najboljše vire temu ali onemu vprašanju; ni res, da bi omi-kani pojediniec poznal najslavnejše in najboljše stro-kovnjake za vsakovrstne predmete; — zato je velik dobiček, če nam strokovnjaški govorniki take stvari povedo in razjasnijo. Časniki nam vsega ne povedo; tuji časniki pa nam nalašč zasluzne može, zasluzne in izvrstne knjige zakrivajo. Na to stran se torej

govornikom omikanih društev na Slovenskem odpira široko in hvaležno polje, da v našem zmislu dru-štvenike opozarjajo na zamolčana velika dela, na prikrito življenje zaslužnih mož katerega si bodi naroda.

Kdor nas seznani z jednim samim izvrstnim delom, nas zaveže do stalne hvaležnosti, ker s svo-jim opozorom koristi najprej majhni družbici, potem pa posredno vsemu narodu. Ali ni razvidno iz vsak-danjega našega delovanja, da razodevamo najrajši one nazore, katere so nam ucepili priljubljeni av-torji? In ali ne sledi iz tega obča kritika, če se nismo držali strokovnjakov, ki so dospeli s svojimi deli na vrhunec dotične znanstvene stroke? Vsakdo pa spozna, da z govori v tem zmislu so nas naši omikanci še premalo osrečevali. Zarad napačne osnove govorov, zarad nerazumljene naloge so bili dozdej pri nas in so v obče tudi drugod govori, omikan-cem posvečeni premalo zanimivi. Kaj me mika po-slušati koga, ki mi na široko razpravlja, kar dobim v vsaki učni knjigi! Mika me samo to, česar ne morem dobiti z lehka; česar morda ne zasledim, če na stotine potrosim za knjige, ker literatura na mnogo strani sama ne ve, kje so pravi zakladi člo-veškega duha. Razni strokovnjaki so pa vender tu in tam srečni, da z mnogim trudom, z mnogim raz-iskavanjem zasledé prave ali vsaj relativno veliko vredne vire, katere nam utegnejo naznaniti po go-vorih, ki so vsled tega zlata vredni ali v obče ne-premakljivi v nasledkih. Tu je torej polje, katero naj izobraženec obdeluje v prid drugemu, drugače jednakovrstnemu občinstvu našega naroda.

Domači listi nam poročajo mnogo tudi o slo-vanskem svetu; ali vsega tudi oni ne morejo izvr-šiti, ker so tudi oni tu pa tam omejeni; kajti no-vine nam tudi ne morejo izročiti več, nego omikani narod sam, ki se v novinah razodeva. Zato je tudi velika dobrota, če nas govorniki opozorijo na slo-vanske avtorje in njih dela, katera kažejo veliko vrednost za Slovane v obče. Ni pa poštovati samo leposlovja; govorniki naj nas seznanijo v obče z ve-likimi deli krvnih bratov bodisi na znanstvenem, bo-disi na umetniškem polju. Slovansko pleme je ustva-rilo že mnogo del, o katerih omikani Slovenec niti slišal ni največ zaradi tega ne, ker mu jih ni pred-očila nemška literatura, na katero je bil doslej skoro jedino navezan.

V mestih pa imamo še posebnih razlogov, da opozarjamo tudi lepi spol na izvrstno berilo, katero je ustvaril tu pa tam slovanski duh, in dobiček ni majhen, če govornik prilično označi kako krasno slovansko leposlovno delo, in naj bi naobraženi ženski svet segnil tudi samo po tujih prevodih takih del. V obče pa bi bilo primerno, da krasni spol spod-bujamo za slovansko in domače berilo najprej z go-vori; kajti tukaj je treba še na mnogo strani še le začeti, in najizdatnišo spodbudo dajo primerni go-vori tudi na to stran. Zatorej se je v namen take pridobitve ogibati premetlih temat o emancipaciji itd., kar je povsod brati po nemških ilustriranih listih, tem bolj pa premisliti, na katero stran bi bilo naj-vrednejše naše ženstvo spodbuditi na nepoznano be-rilo in s tem na slovansko življenje.

Po vsem tem se ponuja gradiva dovolj za go-

tudi kje drugej porojen. Bog pa že ve, zakaj je kozi rog zakrivil. Sicer ti pa to povem, da bode kmalu prišla doba, ko bode treba vračati z isto mero, s katero se nam meri.

S tem je bil razgovor o odličnjaku „krivci“ končan. Priobčil sem ga le zaradi tega, da se go-spoda, katere se tiče, še enkrat preveri, da „kar se ne stori, se ne zve“ in da izrekam na tem mestu svoje globoko pomilovanje, da se tako malo uvaža načelo: „Noblesse oblige!“ Pa kaj hočemo, vsakdo, ki se za Schwarza piše, ni izumil smodnika in vsaka beseda ni konj. Tudi vsak dopis ni tak, da bi ga za zrcalo utaknil, dopis iz Ljubljane v „Edinosti“ pa že celo ne. Nedavno je nepoznano-znani dopisnik zopet široko razkoračil se in po svojih stopalih pokazal, da spada mej „plantigrada“. Dejal je mej drugim, da v Ljubljani, zlasti ob praznikih stavci liste ure-dujejo. Revše, moralo bi znati, da ob praznikih no-beden list ne izhaja. Imenoval naj bi bil list, ka-teri stavci uredujejo, bila bi čast za stavce, ki so toliko inteligentni, vrhu tega pa bi si bil stekel za-sluge pri državnem pravdnistvu. Dve muhi z jednim udarcem! In to je bil menda namen blagi duši.

A k temu ni imel poguma, kajti skupil bi bil, česar je iskal. „Edinosti“ samej ni na tem, kaj se piše, ampak da se piše, in jaz obžalujem politično

društvo „Edinost“, da se mu ne gabi, da se toliki kozli preobračajo v njegovem (?) glasilu. „Edi-nost“ ali vsaj Dolenčeva tiskarna je pa res taka, da ondu stavci zvonec nosijo. Le po tem si mo-remo tolmačiti, da imajo letos v Trstu prestopno leto. Koledar v Dolenčevij tiskarni tiskan za 1885. leto ima namreč naslov: Koledar za prestopno leto 1885. Nič čudnega ni, da ljudje, ki so za letos uga-nili prestopno leto, tudi vedo, da slovstveno zabavni večer razpravlja politična vprašanja in ukrepa, kdo bode odstavljen s tega ali onega mesta. Ima ljudij, ki vidijo travo rasti in čujejo bolhe kihati, ima tudi takih, ki imajo „den Sinn der Fledermausigkeit“, takim možno je vse, celo najbolj podla denuncij-a cija, neosnovano obrekovanje, „ad usum delphini“, na korist svoje obrti, svoji samopridnosti.

Poznam ga dopisnika, ki ima omenjeni dopis v „Edinosti“ na svoji vesti, znam tudi nagibe nje-govemu pisanju, potipal sem ga že enkrat, a mo-žakar se še neče spametovati. Opisal bi ga lahko prav natančno, škodoval bi mu brez truda prav zelo, a ker je sedaj post in treba delati pokoro in kesati se, hočem krotiti svojo jezo ter veseliti se lepega prestopnega leta, — 84° mraza v Kolodvorskih ulicah pri našem Matevži in odličnjaka, ki bi rad dalje segal, nego more. Alfa.

vore v kmet-skih, kakor meščanskih slovenskih dru-štvi; treba se je držati jedino prikladnih načel in pa prave metode, kakoršno zahteva raznovrstno dru-štveno občinstvo našega naroda. Potem se je pa tudi nadejati boljših uspehov v našem društvenem življenji.

France Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. februarja.

Desnica **državnega zbora** je neki samo v tem jedina, da je treba kakor hitro mogoče kon-čati sedanje zasedanje. V vseh drugih vprašanjih so pa mnenja poslancev nasprotna. Zategadelj pa tudi ni bilo moči dosedaj določiti, katere stvari naj se rešijo še v tem zasedanju. Eksekutivni odbor desnice je sklenil, da ne postavi nobene predloge na dnevni red, če se za njo ne izreko vsi klubi desnice, ker tako se je bati, da bo zavržena. Vsa-keje važnejšej predlogi pa nasprotuje ta ali oni klub. Poljaki so odločno za pogodbo s severno železnico, pa tudi grof Hohenwart. Čehi so nekateri za, drugi proti tej pogodbi. Več nemških konservativcev pa vsekakor hoče glasovati proti tej predlogi, in tako je skoraj gotovo, da bi bila zavržena, ako bi se precej spravila pred zbor. Za predlogo o regulovanji galiških rek so Poljaki in Čehi, nemški konserva-tivci pa odločno proti, in zatorej ni nobenega upanja, da bi ta predloga dobila večino. Tako je skoraj z vsemi predlogami. — „Politik“ zahteva od českih poslancev, naj se pri budgetni debati potegnejo, da se odpravi nemško vseučilišče v Črnovicah, in se svota, ki jo je bilo treba za vzdrževanje tega ne-potrebnega vseučilišča, razdeli na česko vseučilišče v Pragi in katoliško vseučilišče, ki se bode osnovalo v Solnogradu.

K **škofski i konfenci** na Dunaj prišlo je 32 cerkvenih dostojanstvenikov. Predseduje jej kar-dinal kneznadškof Schwarzenberg. Njena posvetovanja so tajna, zategadelj o tem ne moremo nič gotovega poročati. Nekateri listi trdijo, da se bode konferenca posvetovala samo o uredbi duhovenske plače, drugi pa trdijo, da tudi o osnovi katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Nek Dunajski list je celo poročal, da se bodo škofje posvetovali tudi o spremembi šol-skega zakona. Cerkevni dostojanstveniki neki želé, da se da cerkvi večji upliv v šoli, zlasti, da se na-stavijo župniki za ravnatelje ljudskim šolam.

Galicijski poljski škofje so prosili cerkveno poglavarstvo rimsko, da bi se za vso Galicijo uvel jednak koledar. Temu se ugovarjali Rusini. Rimska kurija je odločila, da se Rusinom ne sme usiljevati rimski koledar, če zanj ne marajo, ter hočejo ohraniti tradicije grške cerkve, če tudi bi bilo želeli, da bi se v vsej Galiciji prazniki h kratu praznovali.

Ogerski trgovski minister Pavel Szechenyi odgovoril je na interpelacijo grofa Emanuela An-drassyja, kaj da misli vlada sedaj storiti, ko sta Nemčija in Francija sklenili povišati carino na žito, ki se uvaža. Trgovski minister je rekel, da Avstro-Ogerska družega storiti ne more, kakor da poviša carino na one pridelke in izdelke, ki se k nam uva-žajo iz teh dežel. To storiti je vlada tudi namenila in kmalu bode predložila zbornici dotično zakonsko predlogo. — „Pozor“ misli, da bode reforma ogerske gospodske zbornice največje rušenje ogersko-hrvat-ske pogodbe, odkar se je bila suspendovala ustava, ako ogerski državni zbor reši to stvar brez pri-trjenja hrvatskega sabora, kolikor se tiče Hrvatske.

Vnanje države.

Srbska vlada je imenovala nove davčne nad-zornike in zaukazala, da se začno takoj pobirati davki po novem davčnem zakonu s 14. junija 1884.

Nekateri **italijanski** listi trdijo, da misli Italija odposlati posebno ekspedicijo v Tripolis. To vest zanikavajo vsi vladni listi. Listi pa, ki jo ši-rijo, kažejo na to, da so vladni listi tudi zanikavali vest o ekspediciji, ki se je odposlala v Massauah, ko so se jele delati prve priprave.

Pododsek za pretresovanje predloge o borznem davku **nemškega** državnega zbora je rešil to predlogo. Določil je, da se bode davek od kupčij, ki se sklenijo na borzi določeval po vrednosti blaga in vrednostnih papirjev, ki se bodo prodajali in ku-povali. Znašal bode $\frac{1}{10}$ marke od 1000 mark. Pro-daja vrednostnih papirjev do 500 in blaga do 5000 mark vrednosti bode davka prosta. Kdor bi skušal ogolufati za ta davek, in bi se zasledil, moral bode plačati kazen, ki bode 50krat tolika, kakor davek. Najmanjša kazen bode 20 mark. — Umri je pred-čera minister pruskega kraljevega doma grof Schlei-nitz 78 let star.

V **angleškej** spodnji zbornici je predlagal vodja konservativcev Northcote, da se vladi izreče graja zaradi nje omahljive politike v Egiptu in Su-danu, ki je zahtevala toliko stroškov in ljudij, pa ni dosegla nobenega uspeha, ter da naj se izreče zbornica, da je treba stalne uprave v Egiptu in Su-danu. To zahtevajo interesi egiptskega prebivalstva in britanske države. Opozicija je pritrjevala temu predlogu. V zbornici se je začelo posvetovanje o njem. „Times“ odobrujejo energično postopanje opo-zicije, in mislijo, da bi ta tudi bila pripravljena pre-zzeti vlado. V tem slučaju pa želi ta list, da opo-

zicija razvije določen program in se poprime odločne politike, kajti sicer ni vredno zamenjavati tega ministerstva z drugim.

Najprva skrb glavnega poveljstva **sudanske** ekspedicije je sedaj združiti posamične oddelke vojsk, ki so v Sudanu. To je tudi treba, kajti Mahdi prodira dalje z mnogobrojno vojsko in lahko bi uničil angleške vojske, ko bi bile razstresene, kakor so sedaj. Da bi Mahdijeva vojska bila tako številna, kakor se govori, ni verjetno, kajti arabsko prebivalstvo vse rado pretirava, a maloštevilne angleške oddelke bi pa vsakako lahko uničila, dokler so razstreseni. Wolseley sedaj najbrž ne bode začel nobenega boja z Mahdijem, dokler ne pride pomoč, ki se mu je poslala, če ga le ustajniki sami ne bodo napali. — General Stewart, ki je bil težko ranjen, je neki 16. t. m. umrl. — Ker je Mahdi Farag paši dal samo 60.000 Marije Terezije tolarjev, ne pa 150.000, kakor sta se bila poprej pogodila, je ta mrmral. To je razkačilo krivega preroka, in ukazal ga je obesiti. V Kartumu so priplenili sudanski ustajniki 21 Kruppovih topov, 15.000 pušk in 6000 centov smodnika.

Dopisi.

S Ceste 19. februarja. [Izv. dop.] „Slovenec“, list št. 36, se v svojem „Poslano“ nevoljno zaganja proti dopisu „izpod Smreke“ v „Slov. Narodu“ št. 31, ki pa je sam na sebi čisto nedolžen. O preblazena smreka, pod katero zanesel me je slučaj! saj imam te v blagem čišlu, od kar sem zvedel tvojo visoko ceno, katero ti je javno pripoznal tvoj zvesti prijatelj „Fr. Cimperman“ in se ž njo ujema celi svet; zakaj udihnila in narekovala si mi blažene besede, nad kojimi se vender spodtikajo nekaterniki in so celo hrup naredile v hiši Izraelov? Glej, zapustil te bom od slej, čeravno nerad, ter r je se podal na široko pot, na cesto, po katerej hodi množica ljudij varno, brez skrbi, kjer redkejši so — napadi. Poslej tebe, bela cesta, držeč se, prosim te pohlevno, podpiraj me dobrohotno, ter položi mi na beli papir nedolžne besede, ki ne bodo storile žali niti suma nikomer, najmanj pa č. g. duhovnikom, kajti, obhaja me strah, odkar znam Lessingovo basen „Die Bären“, ki hrani dober nauk, tedaj, — ogibajoč se britke osode. Pa tudi ne maram se z nikomur bosti, tem manje s stanom, do katerega gojim spoštovanje, — brez male izjeme, — kateri nam brani in deli najdražje svetinje človeške.

Omenjeni dopis spoznati morejo za dolžnega le tisti, katerim so znane razmere drugače nego nam, rečem samo tisti, katerim skrivnost ni sužinja. Saj sedanjosti se ne tiče niti v največji oddaljenosti, kajti, jasno bere se besedica „nekdaj“, brez katere bi pač lahko kdo prišel na kak dvom. Celi spis pa je pravi srčni izliv vseh zavednih faranov in tudi duhovnemu gosp. očetu, vrlo zasluženemu možu, katerega kinčajo krepkosti dejanja in lesketajoče čednosti, ne more b ti odveč, ker zna:

Kjer je zrna polno kvasje,
Ne konča ga toča vražna;
Kjer je slama zrna prazna,
Ne dodá ga hvaloglasje.

Prelepo odmevajo besede: Modrega hvala ne napihuje in graja mu ne podira srcá. Treba pa to, kar človek v srci veruje in misli, tudi očitno pred svetom spoznati, saj tako nas učé vèrski voditelji.

Zlobne besede: prilizovanje, sumničenje, strup, hinavstvo, neotesanost, hudobija, in Bog ve, kaj še vse, stanejo resnično prav ceno, a tem dražji bili bi dokazi. Na svojej plati kaj temu podobnega vsaj jaz ne najdem, a brže dobila bi se jednaka preležana „krama“ na nasprotni strani, kjer se morda goji sovražna misel ali pa prilizovanje, ali pa — je prepričanje jasneje, nego pri meni.

To je ravno, kar mi daje povod, da odločno zavrnem hudovoljni napad, da me ne zadene kazen;

Kdor zaničuje se sam,
Podlaga je tujčevjé pèti.

Ni me pa kedaj kaj tako malo neprijetno dirnólo, nego ti nezasluzeni pridevki, kajti, po prestanih neštevilnih nezgodah, katere pa sem do danes voljno prenašal, mi veljá vedno:

Podplát je koža čez in čez postala,
Ne straši več me trnovka bodeča.

Prilastek „neotesan“ pa dobi slednji zdajci na hrbet, ko le resnico izgovori, dasi tudi kaj lepo pristojé besedo:

Kdor resnico ljubi,
Ušes jej ne maší,
Kdor se je pa brani,
Zaveže se oči.

Morda pa se mi šteje v hudobijo izraz „ženski spol“, kar je bilo nekdanj na dnevnem redu in je vsem še v živem spominu? Pri nas to slabo ne

upliva, ker nikdo ne rabi teh besed v zlo zaradi vsestranske poštenosti. A zopet tu ima nasprotna stranka besede, kaj ne? namreč: De mortuis nihil, nisi bene! kar pa naj bi samo nam veljalo. Sploh pa občna učiteljica — zgodovina jasno uči, da je ravno ženstvo krivo bilo prelivanja nedolžne krvi, in temu nasproti, — bilo je zopet ženstvo — rešilna roka življenja, tisočerm. Če pa je kdo tako slab, da mu nedolžna beseda napravlja skušnjave, ga moram le omilovati, in tudi mene skoraj vedno groza obide, ako samo berem Jurčičevo gaz.: „Žensko lice“, dasi zapustile so me sitne muhe.

Tudi tebe dragi „Slovenski Narod“ omilujem, da si svojemu sotovarišu strup in ti tako rad kaj podtakne in svojevoljno zavija. Si li morda res sin tóžne, zaničevane udove? o kateri beremo:

S krvjó, solzámi napojena,
Ki bôl pozná le, nič dobrot.

Milujem te zares, sin — trpin!

Naj bode še omenjeno, da mi je list „Slovenec“ poslal bivši prijatelj, sedaj — odpadnik — Efiyalt. Zaradi tega moral sem ž njim prijateljstvo pretrgati, ter mu odpoved naznanil pismeno, pa — ne sliši. Hvaležen bi mu sicer bil za postrežljivost, ako bi ne zapazil — zlovolje. Slišal pa sem, da je neprijatelj list vzel v neke gostilni z mize, ga utaknil v žep, si ga torej prisvojil, ter na tak nesramen način prisvojeno blago, podaril meni, češ — da ga podražim (?), Človeče! za sedaj pridržim za-se tvoje ime; a vedi, da tuje blago prisvajevati si, je — cigansko dejanje. Hočeš li še bližnjega spraviti v zadrego, ako si sam storil nepošteno dejanje? Pa vender, vrnil ti ga ne bodem; porabiti ga hočem že kako; če za drugo ne, zavil bodem vanj staro, žolto, sprideno in oplesnelo „salo“, za v . . — pésto, da mi ne škripljejo kóla. Če pa se mi še kedaj kaj jednacega zgodi, ovaditi bodem prisiljen cigansko dejanje c. kr. orožnikom, kajti, po postavi spadajo ljudje, cigani — izrod človeštva, tem v področje.

Césčan.

Iz Orehka 20. februarja. [Izviren dopis.] Orehek je precej velika vas na Notranjskem. Iz te vasi se pač malokdaj kaj sliši. Nikdo ne ve, da je bila tam tolikrat in tolikrat „kolera“, kuga, draginja itd. — da, zadnji čas še celo sijajna veselica, pri katerej so vsi Orehovci pokazali, da zamorejo tudi kaj.

V 15. dan t. m. priredili smo veselico. Četudi je bil ta dan precej slabo izvoljen, vendar smemo v naše zadovoljstvo reči, da je bila veselica, iz vseh krajev od p. t. gostov, katerim se na tem mestu zahvaljujemo dobro obiskana, če tudi smo pogrešali mnogih, ki smo jih gotovo pričakovali!

Da smo mogli to veselico prirediti, zahvaliti se imamo gotovo najprvo č. g. E. Dolencu, predsedniku našega „Narod. bral. društva“ in pa vsej cenj. rodbini Dolencarjevi. Uztrajno so se trudili za napravo te veselice; Bog jih živi še mnogo let! — Hvala tudi vrlemu g. A. Šibeniku iz Postojne. Obilo priznavanja žela je njegova deklamacija „Jeftejeva prisega“, a še več smeha njegov „komičen prizor“. Jaz in g. Bile sva se vedno za trebuh držala — velikansko solze kapala so nama po licih. — Živel g. Šibenik!

Kar se petja tiče, pa moramo priznati, da je bilo izvrstno. Pevci v narodni noši zapeli so naše mile, slovenske pesmi, gladkimi, čvrstimi glasovi. Posebno je pa napravila velik utis pesem „Na straži“. Hvala in čast jim, a posebej še g. učitelju D. Česniku, ki jih je z neumornim trudom dovel do takega uspeha.

In tako smo končali predpust za veselico, katera daje čast vsem Orehovčanom.

Da bi se povsod osnovala bralna društva in prirejale veselice, da bi naše narodnjake ne oplasila vsaka majhna stvar, da bi Slovenci vedno napredovali; to daj mili Bog!

Naprej tedaj mi Slovenci, „naprej zastavo Slave!“

Domače stvari.

— (Na čestitko), kojo so poslali Ljubljanski bogoslovci vladiki Strossmayerju ob njegovej sedemdesetletnici, odgovoril je pismeno:

Častna gospodo! Mladi moji prijatelji!

Liepa Vam hvala na srdačnej čestitci, koju mi prigodom moje sedamdeset godišnjice poslati izvoljeste. Mislim, da čete mi verovati, kada Vam rečem, da mi je ona vele ugodna bila, jer dolazi od tako čestite mladeži, koja se za rana uči uz Boga ljubiti i narod svoj. Meni su braća Slovenci

vele mili, a navlastito neumorni svećenici Slovenije, koji s ponosom mogu gledati na svoj rod; jer samo njihovim trudom je slovenski puk probudjen in prosvetljen. Početak je učinjen — propasti nećemo.

Da ste mi od svega srca pozdravljeni i Bogom blagoslovljeni!

U Djakovu, dne 18. veljača 1885.

Vaš prijatelj Strossmayer.

— (Dr. Kulavic) je že imenovan, kakor izvemo iz gotovega vira, kanonikom pri stolnem kapitelju (canonicus ad baculum), katero imenovanje pristoji knežskofu samemu in ima isto le vladu naznaniti. Dr. Kulavic bode ob enem imenovan vodjo (rektor) bogoslovnice. Knežskof dr. Misija, ki se je v sredo peljal na Dunaj, nesel je sam g. dr. Kulavicu dekret. „Laibacherica“ dementovala je iz „Slovenca“ posneto resnično vest le zaradi tega, ker je nekje neprijetno dirnulo, da je prišla vest prej v časnike, nego se je na Turjaškem trgu naznanila. Zaradi tega pa ostane kljubu vsemu preklicevanju le resnična!

— (Slovstveni zabavni večer) je danes zvečer ob 8. uri.

— („Škrata“) 2. številka izšla je danes, katero so pa dobili le oni naročniki, ki so naročnino naprej plačali. Vsebinska mu je jako raznovrstna in zabavna. Na prošnjo „Škratovega“ upravnništva naznanjamo, da se more vsem novim naročnikom postreči še z obema letošnjima številkami. „Škrata“ priporočamo najtoplejše slovenskemu občinstvu.

— (Trgovsko naše ministerstvo) razveljavilo je vse naredbe, ki so bile v dežel poslano zavoljo kolere in ovirale pravilni promet.

— (Filharmonično društvo) ima jutri popoldne ob 1/2 5. uri svoj tretji „Kammermusik-abend“ z jako lepim sporedom.

— (Nemška temeljitost.) Na Dunaji so se zbrali, kakor smo že poročali, avstrijski škofje, da se posvetujejo o novem zakonu glede duhovenske plače, o novem „katoliškem“ vseučilišču v Solnogradu itd. V četrtak imeli so prvi zbor v palači kardinalovi in reporterji nemško-liberalnih listov videli so, tako vsaj poročajo jeden kakor drugi, mej škofi tudi Goriškega nadškofa — — dra. Gollmayrja. No, če bodo mrtvi silili škofom v besedo, potem bo kmalu konec konferencije.

(Mladi tatovi.) Včeraj so krali trije fantiči: Jožef Volbank, star 14 let, Andrej Piskar, star 13 let in Janez Tekavec, star 14 let v skladišču južne železnice tabak. Zasačili so je pri tatvini in prva dva izročili policiji, tretji Tekavec je pa ubežal.

— (Brezplačna mesta.) V c. kr. vojaških vzgojevalnicah in izobraževalnicah oddajo se začetkom šolskega leta 1885/86 septembra meseca brezplačna in poluplačna cesarska, ustanovljena in plačna mesta, ki jih je okoli 325 po številu. Prosi jih je do 31. maja. Več v razpisu v uradnem delu „Wiener Zeitung“-e z 20. dne t. m.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

London 21. februarja. (Oficijalno.) 400 sovražnih pešcev streljalo je v 16. dan t. m. od zvečer do 17. t. m., ko se je odposlalo to poročilo, iz velike daljave na Bullerjev ostrog pri Abukleji. Merili so dobro, a streljali neredno. Angleži izgubili so 16 mož, mej njimi štiri častnike. Ostrog je popolnem varen tudi pred napadom močnega oddelka, a streljanje iz velike daljave jako sitno. Buller se bode najbrže umaknil v Gakdul, kakor hitro od ondot dospejo velbljodi.

Carigrad 21. februarja. Sultan je s posebnim irade vsprejel ponudbe Otomanske banke in eskomptnega komtoarja glede železniških zvez.

Matica Slovenska v Ljubljani.

Razglas.

Odbor Matice Slovenske oddaje službo društvenega tajnika

za tri leta proti pogodbi.

Matični tajnik mora biti nje družabnik. Njegova plača znaša šest sto goldinarjev na leto, njegov redni posol pa je nadrobno določen v §. 35 društvenega pravilnega reda. Prošnje za to službo z dokazili o sposobnosti je

do 10. dne prihodnjega meseca marelja

poslati prvosedstvu Matice Slovenske.

V Ljubljani, dne 20. svečana 1885.

Peter Grasselli,

Matice Slovenske prvosednik.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
20. febr.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	733-03 mm. 732-23 mm. 731-14 mm.	2-0° C 5-6° C 4-8° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla obl. obl.	14-50 mm. dežja.

Srednja temperatura + 4-1°, za 4-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 65 kr.
Srebrna renta	84 " 05 "
Zlata renta	107 " 25 "
5% marena renta	99 " 45 "
Akcije narodne banke	866 " "
Kreditne akcije	305 " "
London	124 " 25 "
Napol	9 " 80 1/2 "
C kr cekini	5 " 81 "
Nemške marke	60 " 50 "
4% državne srečke iz 1 1854	250 gld 127 " "
Državne srečke iz 1 1864	100 gld 174 " 50 "
4% avstr zlata renta, davka prosta	107 " 30 "
Ogrska zlata renta 6%	" " "
4% papirna renta 5%	98 " 65 "
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	94 " 25 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 " 75 "
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 " "
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 " 40 "
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 75 "
Kreditne srečke	100 gld 178 " "
Rudolfove srečke	10 " 19 "

**Bock-, cesarsko
in eksportno pivo**
v steklenicah

(6-8)

priporočja

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Büeking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mäuning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlati žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Presirnem trgu**. (716-16)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 15. dne marca 1885. Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na (20-25)

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

Ustanova za vojaške sirote.

Ljubljanski magistrat ima za 1885. leto podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-na za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski. Prosilci naj svoje prošnje s potrebnimi spričevali uložé do **13. marca 1885** pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 17. dan februvarja 1885.

Za župana: Vončina

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka
1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi
pristni samo v modrih zavitkih a 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada
po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Pomoč proti bolečinam v prsih, sušici, kašlju, hripavosti, slabemu prebavljenju in slabosti živcev ter oslabljenju.

Ni še bilo zdravila, ki bi se bilo tako v obče prijubilo, kakor Ivana Hoff-a sladni izdelki. Slednji dan dohajajoča in po časnikih se razglasujoča poročila o ozdravljenju so govoreči, dobrodejni dokazi zdravilne moči in delajo nepremakljivi zid zaupanju za vsacega.

Gospodu IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih itd.

Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse 8.

V Trstu, 14. maja 1882.

Vaše blagorodje! Znanci so mi svetovali rabiti vaše sloveče pivo iz sladnega izvlečka proti mojim bolečinam v prsih. Jaz sem že tudi poskusil je rabiti, in ker je to imelo dober vseh, prosim, pošljite mi še 3 steklenice Ivana Hoff-a piva iz sladnega izvlečka hitro po poštne povzetji.

S spoštovanjem

Antonio Struckel, Via S. Giacomo št. 4.

Uradno zdravstveno poročilo Lazarove bolnice v Berlinu.

Vaše odlično pivo iz sladnega izvlečka rabilo se je z najboljšim vseh in bolniki so je z velikim veseljem pili.
(582-1)

Adelheid pl. Bismarek.

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Postojna: Doxat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizzoli, lekarna; Ribnica: Janez Pauser; Zagreb: C. Arzim Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogueriji; Gorica: G. Crstofolletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurnwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raicharek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvic, lekarni.

60 visokih odlikovanj

Naznanilo.

Pri parnem malinu ob cesti ležeč (100-1)

prostor

za 3 ali 4 parcele po 200□° se iz proste roke prodaja. — Natančneje se izve v Kravjej dolini št. 9.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdnja te vrste. (623-21)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanih pism razpolagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju **J. Seichertu** v Rožnavi.

Uže tri mesece boleha moja soproga za nevarno pljučno boleznijo. Ker se mi je od mnogih strani priporočalo, prosim, da mi pošljete povratno 1 zavitek Radgostskega čaja in 2 škat. maho-rastlinskih celtilčkov. Naslov:

Župan v Črešnjevcu poleg Ilirske Bistrice.

Gospodu lekarju **J. Seichertu** v Rožnavi.

S tem vas prijazno prosim, pošljite mi svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja, ki me je popolnem ozdravil mojega dolgoletnega hudega katara v želodec, zopet 2 zavitka preje ko mogoče, po poštne povzetji. Preverjen sem, da bode ozdravil tudi mojo soprogo, ki za isto boleznijo boleha. Prosim vas pa na dalje tudi, da mi pošljete še dva zavitka vaših maho-rastlinskih celtilčkov, katere rabijo moji otroci zoper oslovski kašelj.

S spoštovanjem udano

F Müller, vodja.

Ronov, na Češkem, 6. aprila 1878.

Vaše blagorodje!

Izvolite mi brzo poslati s poštne povzetjem 2 zavitka Radgostskega univerzalnega čaja in 2 škatlici Rožnavskih celtilčkov. — Oboje se je dobro obneslo. Naslov:

Theresia Zoufaly,

cale dei tintori, III. piano casa Madovič a Zara (Dalmacija).

Vaše blagorodje!

Ker se mi je vaše izvrstno zdravilo od mnogih strani toplo priporočalo, zato vas prosim, da mi kmalu pošljete s poštne povzetjem 3 zavitke Radgostskega univerzalnega čaja in 3 škat. maho-rastlinskih celtilčkov.

Udani

Ivan Poduška,

2 lovec grofa Choteka v Neščinu pri Klokcu v Sremu.

Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljeni čaj, vežja za 1 dnevo rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe. Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnavi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge siedeči lekarni: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradcu, A. Marek in J. Kupferschmidt v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo vežja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeliški Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (770-12)

**Kreditno društvo
KRANJSKE HRANILNICE
v Ljubljani**

računa na dalje svojim družbenikom od posojil na menjice

za 4 mesece 5 1/2 obresti,

čez 4 do 6 mesecev 6 1/2 obresti.

Prošnje za vsprejem v kreditno društvo vsprejemajo se vsak dan v prostorih Kranjske hranilnice.

(63-4)